

Ha átlátszunk
Miért látom benned magam?
Miért számít minden szavam? (mért számít?)
Csak másoknak mondod, hogy sejtéd (sejtéd)
Hát tartsd meg nekik, hogy ha van

Nem jön most senki
Egyedül Járunk az úton, fáradunk
Én téptem most ki
A lapokat a füzetünkből, majd elfogyunk
A tinta, amivel megírtuk
Egyszer úgyis elkopik
Azt hiszem, eddig bírtuk
Egyszer mindenki eltörik (mindenki!)

Én nem várok semmit sem tőled (semmit se)
Én elmondtam már minden szót (minden szót)
Ha nem rejt már többet a szőnyeg (nem rejt már többet)
Igyunk meg most még egy utolsót

Máskor összetört most nyoma sincs
Eltűnt, valahol elveszett
Nem mondom neked is csendes
Gyengén szapora, de máskor szervezett
Neked adnám, hogyha kéne
Nem másnak tartom, nincs senki sem
Rossz kézbe vagy egyedül hagyni?
Ha régen Húzod, vastag kérge lett

Ha átlátszunk...
Miért látom benned magam?
Miért látom benned magam?

Összetart és nincses sehol
Az utolsó dobbanást sem hallom
Fájdalomból fájdalom lett
Pedig odaadtam mindkét karom!
Odaadtam mindkettőt!

Én nem várok semmit sem tőled (semmit se)
Én elmondtam már minden szót (minden szót)
Ha nem rejt már többet a szőnyeg (nem rejt már többet)
Igyunk meg most még egy utolsót